

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2023 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: Natalia Bąbol

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2023 roku

sprawy R. J. syna (...) z domu W., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w okresie czasu od dnia 8 grudnia 2020 roku do dnia 29 listopada 2021 roku w miejscowości (...), gm. R., woj. (...), przywłaszczył sobie powierzone mu mienie w postaci ciągnika siodłowego marki D. (...) (...) C. (...), nr rejestracyjny (...), numer VIN (...) o wartości 170 000 złotych, przewłaszczonego na podstawie umowy pożyczki nr (...) z dnia 30.03.2016 roku, czym działał na szkodę (...) S.A. z/s we W.

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

orzeka:

- oskarżonego **R. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, z tą zmianą, iż ustala, że czyn miał miejsce w okresie od 21 czerwca 2021 roku do 13 lipca 2022 roku i za to na podstawie art. 284 § 2 kk, art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 100 (stu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
- na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 1 (jednego) roku;
- na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy;
- na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić dowody rzeczowe w postaci samochodu ciężarowego - ciągnika siodłowego marki D. (...) (...) C. (...), numer rejestracyjny (...), numer VIN (...), dowodu rejestracyjnego (...) REJ. (...), kluczyków z logo (...) szczegółowo opisanych pod pozycjami 1, 2, 3 wykazu dowodów rzeczowych nr (...) na karcie 1074 akt sprawy uprawnionemu - (...) S.A. z siedzibą we W.;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 320 (trzysta dwadzieścia) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 905/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. J.	W okresie od 21 czerwca 2021 roku do 13 lipca 2022 roku w miejscowości (...), gmina R., woj. (...) przywłaszczył sobie powierzone mu mienie w postaci ciągnika siodłowego marki D. (...) (...) (...) C. (...), nr rejestracyjny (...), numer VIN (...) o wartości 170000	

		złotych, przewłaszczonego na podstawie umowy pożyczki nr (...) z dnia 30. 03. 2016 roku, czym działał na szkodę (...) S.A. z siedzibą we W., czym wyczerpał dyspozycję art. 284 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
R. J. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. (...) R. J.. W dniu 30 marca 2016 roku oskarżony zawarł z (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. umowę pożyczki o numerze (...). W oparciu o powyższą umowę, (...) Spółka Akcyjna udzieliła oskarżonemu pożyczki w kwocie 88289, 13 euro na sfinansowanie zakupu ciągnika siodłowego (...) C. (...) Numer VIN (...) o wartości ofertowej 77800 euro od (...) SERWIS Spółka zo.o. Stosownie do postanowień umowy, pożyczka została udzielona oskarżonemu na okres sześćdziesięciu miesięcy, miała być spłacana w miesięcznych ratach, zgodnie z załączonym harmonogramem spłaty. Celem zabezpieczenia ewentualnych roszczeń, (...) Spółka Akcyjna zawarła z R. J. umowę cesji praw z polisy ubezpieczeniowej oraz umowę przewłaszczenia na zabezpieczenie. Stosownie do postanowień umowy przewłaszczenia	Zeznania świadka J. M. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. J. Umowa pożyczki nr (...) z dnia 30 marca 2016 roku Ogólne warunki umowy pożyczki Harmonogram spłat Umowa nr (...) dostawy środków transportowych Umowa cesji praw z polisy ubezpieczeniowej Umowa przewłaszczenia na zabezpieczenie Ogólne warunki umowy przewłaszczenia Wypowiedzenie umowy pożyczki z dnia 8 grudnia 2020 roku Potwierdzenie nadania Raporty ze spraw prowadzonych przez firmy windykacyjne Notatka urzędowa Postanowienie z dnia 7 lipca 2022 roku	k.36, 241 odwr.- 242 k. 95, 172 odwr.- 173, 240 odwr.- 241 k.11-12 k.13-15 k.15 odwr. k.16-20 k.21 odwr.-22 k. 22 k.23 k.26 k.27 k.27 odwr.-32 k.45 k.100 k.101-103 k. 238 k. 126 (koperta)	

na zabezpieczenie, pożyczkobiorca R. J. przeniósł na pożyczkodawcę udział w prawie własności przedmiotu zabezpieczenia- ciągnika siodłowego w części 49/100. Zgodnie zaś z § 3 Ogólnych warunków umowy przewłaszczenia 51/100 udziału we własności przedmiotu zabezpieczenia przeniesiono na pożyczkodawcę pod warunkiem zawieszającym. Jednym z nich było rozwiązanie umowy pożyczki z przyczyn leżących po stronie pożyczkobiorcy. Wobec zaprzestania regulowania rat, (...) Spółka Akcyjna, pismem z dnia 8 grudnia 2020 roku, wypowiedziała umowę pożyczki z dnia 30 marca 2016 roku pod warunkiem zawieszającym uiszczenia w nieprzekraczalnym terminie do dnia 22 grudnia 2020 roku pozostałej do zapłaty kwoty zaległości to jest 874, 39 złotych oraz 5240, 95 euro o raz kwoty 300 złotych tytułem opłaty manipulacyjnej za wyznaczenie dodatkowego ostatecznego terminu płatności. Przedmiotowe pismo zostało wysłane na adres wskazany przez oskarżonego to jest (...), R.. Przesyłka polecona została dwukrotnie awizowana, uznana za doręczoną w dniu 5 stycznia

żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu

Protokół zatrzymania rzeczy

Dane o karalności

Opinia sądowo-psychiatryczna

2021 roku. Wobec nie uregulowania zaległości, umowa pożyczki została rozwiązana w dniu 23 grudnia 2020 roku, konsekwencją powyższego było przejście na pożyczkodawcę pozostałej części to jest 51/100 prawa udziału w pojeździe. Pokrzywdzony stał się jedynym właścicielem ciągnika siodłowego. Wobec nie zwrócenia przez oskarżonego ciągnika siodłowego pokrzywdzonemu, (...) Spółka Akcyjna, celem odzyskania w/w pojazdu, zleciła czynności windykacyjne firmie (...).o, a następnie (...) spółka komandytowa. Czynności windykacyjne przez w/w firmy prowadzone były w okresie od 7 kwietnia 2021 roku do 15 września 2021 roku. Prowadzący windykację z ramienia Spółki windykacyjnej S. K. D. S.- J. M. drogą mailową, telefoniczną, próbował skontaktować się z oskarżonym. Oskarżony nie reagował na kierowane do niego maile, smsy, nie odbierał telefonów. Nie udało się nawiązać z oskarżonym kontaktu również poprzez osobiste wizyty w miejscu jego zamieszkania i prowadzonej przez oskarżonego działalności gospodarczej. Nieskuteczna okazała się próba nawiązania kontaktu z oskarżonym

za pośrednictwem jego żony I. jak i kancelarii pełnomocnika w osobie radcy prawnego. J. M. w mieszkaniu nr (...) przy ulicy (...) spotkał córkę R. J.. W/w na prośbę J. M., skontaktowała się telefonicznie z ojcem w sprawie nawiązania przez niego kontaktu z windkatorem. R. J. w rozmowie telefonicznej przekazał, iż nie widzi potrzeby kontaktu z pracownikiem firmy windykacyjnej. Mailem skierowanym do R. J. pracownik firmy windykacyjnej poinformował, iż zgodnie z wystosowanym do oskarżonego wezwaniem, ostatecznym terminem wydania pokrzywdzonemu ciągnika siodłowego jest dzień 21 czerwca 2020 roku.

Wobec nieskuteczności działań egzekucyjnych, niezwrócenia przez oskarżonego ciągnika siodłowego, pełnomocnik pokrzywdzonego w październiku 2021 roku złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez R. J.. W związku ze złożonym zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, funkcjonariusze policji w dniu 29 grudnia 2021 roku dokonali rozpytania R. J.. Postanowieniem z dnia 7 lipca 2022 roku Prokurator zażądał od oskarżonego wydania

rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie, min. wskazując ciągnik siodłowy, zastrzegając, iż w przypadku odmowy dobrowolnego wydania rzeczy zostanie dokonane przeszukanie lokalu, ewentualnie osoby. W dniu 13 lipca 2022 roku funkcjonariusze policji dokonali zatrzymania rzeczy w postaci ciągnika siodłowego, kluczyków oraz dowodu rejestracyjnego.

R. J. był już karany na kary grzywny orzeczone za czyny z art. 77 § 2 kks oraz z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną ani upośledzenie umysłowe. Stwierdzono u w/w występowanie innych zakłóceń czynności psychicznych pod postacią zaburzeń depresyjno-lękowych mieszanych raz uzależnienia od alkoholu. W chwili popełnienia zarzucanego czynu oskarżony miał prawidłowo zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego może on brać udział w prowadzonym przeciwko niemu postępowaniu karnym. Jego poczytalność w toku

postępowania karnego nie budziła wątpliwość.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania świadka J. M. Częściowo wyjaśnienia oskarżonego Kserokopia dokumentacji złożonej przez pełnomocnika pokrzywdzonego dotyczącej w szczególności umowy pożyczki, umowy przewłaszczenia na	Konsekwentne zeznania J. M. stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy, będący podstawą ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek rzeczowo, szczegółowo opisał zachowanie R. J. w trakcie prowadzonych czynności windykacyjnych realizowanych przez w/w na zlecenie	

zabezpieczenie, raportu ze stanu windykacji	pokrzywdzonego. Relacja świadka znajduje
Opinia sądowo psychiatryczna	uzupełnienie i potwierdzenie w dokumentacji dotyczącej wykonywanych czynności windykacyjnych- raportu do sprawy. J. M.
Protokół zatrzymania rzeczy	potwierdził, iż jako prowadzący zleconą przez pokrzywdzonego sprawę windykacyjną,
dane o karalności z K.	podejmował wszelkie możliwe czynności zmierzające do nawiązania kontaktu z oskarżonymi i odzyskania ciągnika siodłowego, który wskutek rozwiązania umowy stał się własnością (...) Spółka Akcyjna (obecnie podmiot funkcjonuje pod nazwą Idea (...)). Pomimo zaangażowania firmy windykacyjnej, próby nawiązania osobistego kontaktu z R. J., rozmowy z nim, a w konsekwencji odzyskania ciągnika siodłowego, działanie te nie przyniosły spodziewanego rezultatu. Oskarżony nie odpowiadał na telefony, smsy, maile, nieskuteczne również okazały się próby nawiązania kontaktu przy pomocy członków jego rodziny, min. żony, córki. Postawa oskarżonego była jednoznaczna, za wszelką cenę unikał kontaktu z pracownikiem firmy windykacyjnej, nie nawiązując również kontaktu z samym pokrzywdzonym i nie dokonując zwrotu ciągnika siodłowego. Podkreślenia w tym miejscu wymaga,

iz córka oskarżonego, na prośbę J. M., skontaktowała się z ojcem, przekazując mu informację o konieczności nawiązania kontaktu ze świadkiem. W odpowiedzi na powyższe, R. J. stwierdził, iż nie widzi potrzeby kontaktu z J. M.. Odnosząc się do postawy oskarżonego wynikającej z zeznań w/w świadka, a znajdujących potwierdzenie w załączonej do akt sprawy dokumentacji w postaci raportu ze sprawy, wskazać należy, iż po bezskutecznych próbach odzyskania ciągnika siodłowego, pokrzywdzony za pośrednictwem swojego pełnomocnika zdecydował się zawiadomić o podejrzeniu popełnienia przestępstwa organy ścigania. W dniu 29 grudnia 2021 roku funkcjonariusz policji dokonał rozpytania oskarżonego na okoliczności związane z zawiadomieniem. W czytelny i jednoznaczny sposób oskarżony miał kolejny raz możliwość zorientowania się w swojej sytuacji i wynikających z niej obowiązkach, a właściwie „przypomnienia” o nich. Pomimo tego nie wykonał żadnych ruchów celem wywiązania się ze swojego obowiązku wydania ciągnika siodłowego pokrzywdzonemu.

Dopiero ingerencja organów ścigania, postanowienie o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu z dnia 7 lipca 2022 roku doprowadziło do zatrzymania przedmiotowego ciągnika siodłowego przez funkcjonariuszy policji w dniu 13 lipca 2022 roku.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim potwierdził okoliczności wynikające z zeznań J. M. i dokumentacji związanej z zawarciem umowy pożyczki, w szczególności okoliczności zawarcia umowy z dnia 30 marca 2016 roku związanej z nią umowy przewłaszczenia, konsekwencji wynikających z zaprzestania regulowania rat pożyczkowych, zasługują na pozytywną ocenę. Nie znajdują natomiast aprobaty wyjaśnienia oskarżonego w zakresie dotyczącym strony podmiotowej jego zachowania, w tym próba forsowania przez R. J., że przedmiotowy ciągnik siodłowy cały czas był dostępny dla pokrzywdzonego i konkluzja jego depozycji, że nie unikał kontaktu tak z pokrzywdzonym jak i przedstawicielami firmy windykacyjnej.

Stanowisko oskarżonego w tym zakresie nie znajduje oparcia w zgromadzonym, uznanym za wiarygodny materiale dowodowym, w

szczególności zeznaniach J. M. i wpisującej się w relację w/w świadka dokumentacji dotyczącej przedmiotowej pożyczki z dnia 30 marca 2016 roku.

Złożona przez pełnomocnika pokrzywdzonego dokumentacja dotycząca umowy pożyczki zawartej przez R. J. z (...) Spółka Akcyjna z dnia 30 marca 2016 roku, nie budząca żadnych zastrzeżeń co do jej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, potwierdza i obiektywizuje relacje świadka J. M.. W sposób jednoznaczny i czytelny obrazuje istotę relacji R. J. jako pożyczkobiorcy z pokrzywdzonym, postawę oskarżonego w związku z zawartą umową z dnia 30 marca 2016 roku.

Opinia sędowo psychiatryczna jako pełna, logiczna, wewnętrznie niesprzeczna, przeprowadzona stosownie do wymogów i aktualnej wiedzy medycznej w tym zakresie, stanowi w ocenie sądu pełnowartościowy materiał dowodowy. Biegli w należyty sposób uargumentowali swoje stanowisko, przedstawiając logiczny tok rozumowania prowadzący do sformułowania wniosków końcowych.

		Wskazane źródło dowodowe stanowi udokumentowanie czynności procesowej, powstało zgodnie z normami przepisnymi w kodeksie postępowania karnego i daje rękojmię wiarygodności i rzetelności. Dokument urzędowy sporządzony we właściwej formie i przez uprawniony podmiot.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	R. J.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka J. M., załączonej przez pełnomocnika pokrzywdzonego dokumentacji w postaci min. kserokopii umowy pożyczki z dnia 30 marca 2016 roku, związanej z nią umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, ogólnych warunków umowy pożyczki oraz ogólnych warunków umorzy przewłaszczenia na zabezpieczenie, korespondencji kierowanej do oskarżonego w związku z zaprzestaniem regulowania rat pożyczkowych, raportów z działań firm windykacyjnych, pozwalają na wyprowadzenie wniosku, iż oskarżony R. J. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 284 § 2 kk. W tym miejscu koniecznym jest uczynienie kilku uwag o istocie czynu przypisanego oskarżonemu. I tak, zauważyć należy, iż przestępstwo określone w art. 284 § 2 kk należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Zachowanie sprawcy musi być bowiem ukierunkowane na określony cel, którym w tym wypadku jest włączenie powierzonej rzeczy do majątku sprawcy lub postępowanie z nią jak

z własną w inny sposób, co oczywiście wyklucza możliwość popełnienia tego występku z zamiarem wynikowym. Istotnym elementem strony podmiotowej sprzeniewierzenia nie jest również sam fakt odmowy wydania rzeczy powierzonej, lecz powody niezwrócenia tej rzeczy. Powodem tym może być jednak nie tylko wola włączenia rzeczy do swojego majątku, lecz także wola postępowania z nią jak z własną. Przywłaszczeniem bowiem jest jakikolwiek przejaw traktowania rzeczy jako swojej własnej. Zamiar przywłaszczenia (animus rem sibi habendi) musi przy tym być powiązany ze świadomością sprawcy o braku tytułu prawnego ku temu. Znamiona przestępstwa przywłaszczenia wypełnia dysponowanie przedmiotem przestępstwa bez żadnego ku temu tytułu prawnego. Postępowanie z rzeczą jak właściciel nie ogranicza się jednak tylko do jej sprzedaży lub innej czynności bezpowrotnie uniemożliwiającej właścicielowi odzyskanie rzeczy. Przymiot bycia właścicielem nie ogranicza się bowiem jedynie do prawa przekazywania przedmiotu własności. Jeżeli zatem sprawca bez żadnej podstawy prawnej nie wydaje na żądanie uprawnionego

powierzonego mu przedmiotu, czy też nie wskazuje miejsca jego przechowywania to postępuje wobec niego jak z rzeczą własną, a tym samym dopuszcza się popełnienia przestępstwa jego przywłaszczenia (por. wyrok SN z dnia 23 czerwca 2022 roku, sygn. III KK 409/21, legalis). Dodać należy, iż bez wpływu na odpowiedzialność karną oskarżonego pozostaje czy pokrzywdzony wystąpił z powództwem cywilnym o wydanie przedmiotów leasingu. Przestępstwo przywłaszczenia mienia ma bowiem charakter samoistny, niezależny od tego czy pokrzywdzony podejmuje kroki w ramach innych postępowań o zwrot przedmiotu przestępstwa. Nie rzecz bowiem w tym czy pokrzywdzony w każdy prawnie możliwy sposób egzekwuje zwrot przywłaszczonej rzeczy (zwłaszcza jeżeli dotyczy to okresu po popełnieniu przestępstwa), a w tym jaki zamiar miał oskarżony co do postąpienia z nią w momencie popełniania przestępstwa z art. 284 § 2 kk. (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 25 lutego 2022 roku, sygn. II AKa 390/19, legalis). Pojęcie trwale, o jakim mowa w kontekście przywłaszczonej rzeczy i włączenia jej do majątku sprawcy występku z art. 284 § 2 kk rozumieć należy

nie jako nieskończoność, a na długi (dłuższy) czas pozbawienie uprawnionej osoby bez jej zgody do zrealizowania przez nią praw właścicielskich, w tym też posiadania. Dlatego też osoba, której skutecznie wypowiedziano umowę leasingu w związku z zaniechaniem płacenia rat leasingowych, którą tym samym wezwano do zwrotu rzeczy stanowiącej przedmiot leasingu, a która przez dłuższy okres czasu sięgający kilka miesięcy nie czyni starań o zwrot rzeczy pokrzywdzonemu, a wręcz odwrotnie lekceważy wskazany obowiązek i wbrew woli uprawnionego wynajmuje tą rzecz osobie trzeciej oddając ją jej w użytkowanie, a więc rozporządza nią bezprawnie jak właściciel, a nadto w sytuacji gdy zaniecha dobrowolnego zwrotu przedmiotu leasingu, który finalnie w szczególności zabezpieczony jest poprzez działania funkcjonariuszy policji, działa z zamiarem trwałego zatrzymania rzeczy dla siebie bez żadnego ku temu tytułu prawnego, a co za tym idzie, realizuje znamiona występku sprzeniewierzenia rzeczy, o jakim mowa w przepisie art. 284 § 2 KK (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 7 lutego 2020 roku, sygn. II AKa 615/19, legalis).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, zgromadzonego materiału dowodowego, w pełni potwierdzona została zasadność postawionego R. J. zarzutu, z modyfikacją dotyczącą czasu realizacji znamion przypisanego czynu, o czym poniżej. Forsowana linia obrony, sprowadzająca się do konkluzji o braku podstaw do ustalenia, iż oskarżony działał z zamiarem przywłaszczenia przedmiotowego ciągnika siodłowego stanowiącego przedmiot umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie, analiza zachowania R. J., jego postawy, w kontekście dokumentacji dotyczącej umowy pożyczki i związanej z nią umowy przewłaszczenia na zabezpieczenia, w szczególności raportu z działań windykacyjnych, oraz zeznań J. M., nie znajduje żadnego uzasadnienia. W tym miejscu podkreślenia wymaga zasadnicza kwestia wynikająca już wyjaśnień oskarżonego, iż znane mu były warunki umowy pożyczki, w tym zabezpieczającą ją umowę przewłaszczenia i wynikające konsekwencje z zaniechania regulowania rat leasingowych. Powyższe oznacza, iż R. J. czyniąc swoistego rodzaju aproksymację

swoich działań, decyzji w perspektywie czasowej, liczył się z konsekwencjami, których kulminacyjnym skutkiem było wypowiedzenie umowy przez pożyczkodawcę i przejście własności ciągnika siodłowego na pokrzywdzonego.

Powyższe rodziło określone obowiązki po jego stronie, w tym kluczowy: obowiązek zwrotu ciągnika siodłowego, którego własność wskutek rozwiązania umowy pożyczki przeszła na (...) Spółka Akcyjna (obecnie Idea (...)).

Już sama ta okoliczność faktyczna polegająca na zaprzestaniu regulowania rat pożyczkowych, stanowiąca rezultat decyzji podjętych przez oskarżonego, rodziła po jego stronie świadomość konsekwencji wynikających z powyższego faktu, a sprowadzających się jak wskazano wyżej do obowiązku zwrotu pokrzywdzonemu ciągnika siodłowego. Dodać w tym miejscu należy, iż R. J. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej nie po raz pierwszy był stroną tego typu wystandaryzowanych umów, Jak sam przyznał, już wcześniej korzystał z tego typu finansowania zakupów ciągników siodłowych. Procedura, wynikające

z zawartych umów konsekwencje, były mu zatem znane. Bierna postawa R. J. niezwrócenie pożyczkodawcy ciągnika siodłowego, zrodziła konieczność podjęcia czynności windykacyjnych przez wyspecjalizowane do tego firmy. Pomimo wszczętych postępowań windykacyjnych realizowanych od 7 kwietnia 2021 roku do 15 września 2021 roku (wykonywanych początkowo przez firmę (...), następnie przez firmę (...) spółka komandytowa) postawa oskarżonego nie uległa zmianie, nie zwrócił pokrzywdzonemu ciągnika siodłowego. Nie nawiązał żadnego kontaktu z pokrzywdzonym, pomimo zaawansowanych i szeroko zakrojonych czynności windykacyjnych nie udało się odzyskać ciągnika siodłowego. Oskarżony unikał kontaktu z pracownikami firm windykacyjnych, nie odbierał telefonów, maili, nie odpowiadał na smsy, również nie udało się nawiązać z nim kontaktu poprzez wizyty w jego miejscu zamieszkania i prowadzonej działalności gospodarczej. W trakcie realizowania zleceń windykacyjnych, pomimo braku odpowiedzi oskarżonego na maile, smsy, telefony, podejmowano wszelkie możliwe próby kontaktu z w/w, w tym za

pośrednictwem członków jego rodziny. Postawę oskarżonego czytelnie obrazują zeznania J. M., który poprosił córkę R. J. o poinformowanie go o konieczności kontaktu z firmą windykacyjną. W odpowiedzi na powyższe, oskarżony przekazał, że nie widzi potrzeby kontaktu z w/w. Podsumowując, w świetle zebranych w sprawie dowodów logiczny jest wniosek o bezprawnym zatrzymaniu ciągnika siodłowego przez oskarżonego, niewydania go uprawnionemu, pomimo rozwiązania umowy pożyczki, co uzasadnia jego odpowiedzialność karną na gruncie art. 284 § 2 kk. Sąd dokonał zmiany opisu czynu, poprzez przyjęcie, iż przestępczego zachowania oskarżony dopuścił się w okresie od 21 czerwca 2021 roku do 13 lipca 2022 roku, co podyktowane jest ustaleniami wynikającymi z uznanego za wiarygodny materiału dowodowego. Pismo pokrzywdzonego z dnia 8 grudnia 2020 roku skierowane do oskarżonego stanowiące wypowiedzenie umowy pożyczki doręczone zostało oskarżonemu poprzez awizo. Jak już wcześniej wskazano w związku z prowadzonymi czynnościami windykacyjnymi korespondowano z R. J. przy użyciu wszelkich

dostępnych sposobów, min. smsowo, telefonicznie próbowano nawiązać z nim kontakt, jak również mailowo, która to forma- jak wynika z załączonej dokumentacji była przyjęta pomiędzy pożyczkodawcą i pożyczkobiorcą. Mailem z dnia 17 czerwca 2021 roku oskarżonemu przypomniano, „iż zgodnie z wystosowanym wezwaniem, należ wydać własność spółki (...) S.A. do dnia 21 czerwca 2021 roku”. R. J. w żaden sposób nie zareagował na powyższe, dopiero ingerencja organów ścigania doprowadziła do wydania ciągnika siodłowego przez oskarżonego w dniu 13 lipca 2022 roku. (na marginesie dodać tylko należy, iż R. J. w związku z zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, był rozpytany na powyższe okoliczności już w dniu 29 grudnia 2021 roku, nie wpłynęło to jednakże na jego postawę).

Oskarżony miał możliwość zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę. Mając powyższe na uwadze uznać należy, iż zachowanie R. J. jako bezprawne, karalne,

karygodne i zawinione stanowi przestępstwo.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
R. J.		1, 2, 3	<p>Kara 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w oparciu o brzmienie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk na okres próby wynoszący 1 roku, na podstawie art. 33 § 2 kk kara grzywny w ilości 100 stawek dziennych po 10 złotych każda, w realiach przedmiotowej sprawy, uwzględnia okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonego w postaci:</p> <p>- uprzedniej karalności oskarżonego na kary grzywny za czyny art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz z art. 77 § 2 kks.</p> <p>Nie bez znaczenia ma fakt zaprzestania przez oskarżonego przestępczego procederu, jednakże nastąpiło to, co należy podkreślić nie wskutek refleksji własnej w/w, lecz ingerencji organów ścigania, prowadzących przedmiotową sprawę.</p> <p>Wobec oskarżonego zaistniały podstawy do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia</p>

wykonania kary
pozbawienia wolności. W
tym miejscu zwrócić
należy uwagę, że
podstawową przesłanką
stosowania warunkowego
zawieszenia wykonania
orzeczonej kary, jest
przekonanie sądu, że
takie orzeczenie kary
jest wystarczające dla
osiągnięcia wobec sprawcy
celów kary, a w
szczególności
zapobieżenia powrotowi
do przestępstwa. Stawiając
prognozę kryminologiczną
sąd bierze pod uwagę
możliwość oddziaływania
na skazanego w okresie
próby. Przekonanie sądu
o tym, że orzeczona
kara z warunkowym
zawieszeniem jej
wykonania będzie
wystarczająca dla
osiągnięcia wobec sprawcy
celów kary, ma być
oparte przede wszystkim
na postawie sprawcy,
jego właściwościach i
warunkach osobistych,
dotychczasowym sposobie
życia, oraz zachowaniu
się po popełnieniu
przestępstwa (wyrok SA
w Katowicach z 10
lutego 2000 r., II Aka
5/2000, OSA 20001/1/1).
Odnosząc powyższe
rozważania do realiów
niniejszej sprawy wskazać
należy, iż działanie
oskarżonego zrealizowane
zostało w trudnym dla
prowadzących działalność
gospodarczą okresie
pandemii. Okoliczność
powyższa jakkolwiek w
ocenie sądu nie ekskulpuje

zachowania oskarżonego, niemniej jednak nie można od niej abstrahować przy ocenie stopnia winy. Podkreślić w tym miejscu również należy, że instytucja zawieszenia kary pozbawienia wolności nie oznacza bezkarności sprawcy, wręcz przeciwnie, bowiem obok elementu dobrodziejstwa stanowi bardzo ważny element motywujący do unikania zachowań sprzecznych z prawem, służy tym samym kształtowaniu prawidłowej postawy u oskarżonego. Oskarżony musi mieć świadomość, iż zachowania sprzeczne z prawem, w zależności od ciężaru gatunkowego, mogą skutkować obligatoryjnym bądź fakultatywnym zarządzeniem wykonania orzeczonej kary. Tylko od samego oskarżonego zależy jak wykorzysta on okres próby i jak będzie on przebiegał.

Wymierzone kary są współmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu oraz realizują cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie prewencji ogólnej.

Celem wzmocnienia motywacji oskarżonego do

			zachowań zgodnych z prawem, uświadomieniu konsekwencji naruszania norm prawnych, na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 kk sąd zobowiązał oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co sześć miesięcy.
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
		4	Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazano zwrot uprawnionemu podmiotowi to est (...) S.A. z siedzibą we W. zabezpieczonych dowodów w postaci samochodu ciężarowego – ciągnika siodłowego (...) (...) (...) C. (...) numer rejestracyjny (...), dowodu rejestracyjnego oraz kluczyków.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku			

wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
5	<p>O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt. 2 i 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancję jest fakultatywne i ocenne, co obliuguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności,</p>	

które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy, za obciążeniem oskarżonego kosztami postępowania przemawiają okoliczności dotyczące sytuacji osobistej i majątkowej w/w. Sytuację finansową R. J. ocenić należy jako na tyle dobrą, że zasadnym jest obciążenie go wydatkami i opłatami w przedmiotowej sprawie zamykającymi się w łącznej kwocie 390 złotych. Oskarżony-jak wynika z jego oświadczenia- prowadzi własną działalność gospodarczą, utrzymuje się z oszczędności. W przypadku niemożności jednorazowej wpłaty tytułem zasądzonych należności, oskarżony może wnioskować o rozłożenie płatności na raty.

6. 1Podpis